

[Jens Møller]

Først det af hr. Langsted stillede. Kristeligt folkepartis folketingsgruppe har ikke ændret stilling til den faste forbindelse over Store Bælt; 5/6 af vor gruppe går stadig ind for den. Alligevel må vi afvise det dagsordensforslag. Vi synes, det er noget juristeri. Sandheden er jo den her som andre steder, at folketingset selv kan ændre sine beslutninger, og det er folketingsets flertal, der afgør, hvad der skal ske, og vi må vel vente, at der på et eller andet tidspunkt fra regeringen kommer et forslag til folketingsbeslutning el. lign., så de beslutninger, der tidligere er taget på dette område, kan blive korrigeret og vi kan finde ud af, om der er et flertal bag ved dem.

Hr. Gert Petersens dagsordensforslag kan vi naturligvis ikke støtte. Det forlanger jo en renlivet socialdemokratisk politik, og det ønsker vi ikke.

Også hr. Wilhjelm og hr. Alfred Hansens dagsordensforslag må vi afvise.

Hr. Glistrups dagsordensforslag taler om indkomstskatten, der må lettes, så reallønnen forhøjes, samtidig med at virksomhedernes omkostninger nedsættes. Vi er enige i indholdet af dette dagsordensforslag. Det er i virkeligheden noget af det, vi i allerhøjeste grad trænger til herhjemme, at der bliver kortere afstand mellem den udbetalte løn og den modtagne løndel. Den store afstand har gjort, at Danmark er ved at blive bombet tilbage til stenalderen, fordi den arbejdsdeling, der var med til at føre os fremad, er ved at ophøre igen. Danmark er jo ved at blive en nation af malere, tømrere, snedkere og murere – og alt, hvad man ellers laver derhjemme. Han laver det selv i stedet for at få andre til det, fordi det bliver for dyrt. Man skal nemlig ikke alene betale det, som håndværkeren skal have for det, men også den store statsafgift både i form af hans skat og i form af moms. Når vi alligevel ikke kan stemme for hr. Glistrups dagsordensforslag, så er det, fordi vi ikke ønsker nogen regeringsstorm på nuværende tidspunkt. Det mener vi ville være både ufornuftigt og uheldigt.

Tilbage er så hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag. Jeg vil for en ordens skyld sige, at det at stemme for det naturligvis ikke betyder en forhåndsgodkendelse af alle regeringens forslag. Det betyder, at man godkender det, der står i forslaget, at regeringen tilvejebringer et bredt samarbejde om løsningen af

de økonomiske problemer, og ud fra dette synspunkt kan kristeligt folkeparti stemme for hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag.

Ib Christensen (DR):

Hr. Kjeld Olesen afviste at bruge andre flertalsmuligheder end den, den tidligere regering har kastet sig i armene på, med den begrundelse, at de tre venstrefløjspartier og retsforbundet hver havde sine kæpheste. Det er jo rigtigt, at der er betydelige ideologiske og politiske forskelle i mange spørgsmål mellem retsforbundet, som er et liberalt parti, og de tre marxistiske partier, lige så vel som der inden for de tre venstrefløjspartier er forskelle. Men det, der er markeret, er, at uanset disse forskellige udgangspunkter, så var der altså nogle flertalsmuligheder for noget, som socialdemokratiet har lagt frem i dette ting og ønsket at gennemføre, dengang socialdemokratiet alene var i regering.

Det er såmænd denne enkle konstatering, der lå i den fælles udtalelse, hvori der overhovedet ikke er noget gran af socialisme. Der var tale om støtte til nogle reformer, som socialdemokratiet selv har ønsket på væsentlige punkter. Man tilbød en flertalsmulighed, men ville selvfølgelig ikke lægge sig fast på bestemte løsningsmuligheder, dels fordi partierne har forskellige synspunkter, dels fordi socialdemokratiet selvfølgelig også skulle have en væsentlig indflydelse på de faktiske løsninger, der kunne komme, hvis socialdemokratiet havde ønsket at gennemføre disse reformer på skatte- og boligområdet, på jordpolitikens område m. v.

Nu siger hr. Kjeld Olesen, at retsforbundets interesse koncentrerer sig om ganske specielle spørgsmål, og denne udtalelse tilgiver jeg da gerne hr. Kjeld Olesen, for han har jo som minister haft hænderne fulde med et projekt, der nu er faldet til jorden, eller hvor det nu er faldet hen, så han har ikke haft tid til at følge den politiske debat, og hvad der er sket i folketingset, så nøje. Hvis han havde haft det, så ville han vide, at retsforbundet i modsætning til i hvert fald nogle andre partier har et sammenhængende ideologisk grundlag, at vi ligesom alle andre partier i dette ting har et omfattende idé- og arbejdsprogram, og at vi igennem forslag og initiativer i dette folketing på lige så bredt et grundlag som ethvert andet parti i folketingset